

**LEGISLATÍVNE PRAVIDLÁ
TVORBY ZÁKONOV**

Legislatívne pravidlá tvorby zákonov

č. 19/1997 Z. z.

(uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 519 z 18. decembra 1996, uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 1146 zo 6. novembra 2008 a uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 1169/2018 zo 16. mája 2018)

Národná rada Slovenskej republiky podľa § 69 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovačom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „zákon o rokovačom poriadku“) vydáva tieto legislatívne pravidlá tvorby zákonov (ďalej len „legislatívne pravidlá“):

Čl. 1

Predmet úpravy legislatívnych pravidiel

Legislatívne pravidlá určujú pre navrhovateľov ústavných zákonov a zákonov¹⁾ (ďalej len „zákon“) spôsob tvorby zákonov, podrobnosti o postupe pri ich príprave, predkladaní a prerokúvaní a o ich forme až po ich vyhlásenie²⁾ s výnimkou postupu pri príprave a prerokúvaní návrhov zákonov podávaných vládou Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) do ich podania Národnej rade Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“).

Čl. 2

Cieľ legislatívnych prác

(1) Cieľom legislatívnych prác pri tvorbe zákona je pripraviť a schváliť taký zákon, ktorý sa stane prirodzenou súčasťou vyváženého, prehľadného a stabilného právneho poriadku zlučiteľného s právom Európskej únie.

(2) Vyváženosť právneho poriadku spočíva v súladnom pôsobení všetkých jeho súčastí. Toto pôsobenie predpokladá

- a) súlad zákona s právnym poriadkom, čo znamená, že uskutočňovanie cieľov sledovaných jedným zákonom nesmie brániť uskutočňovaniu cieľov sledovaných iným zákonom alebo ho sťažovať,
- b) súlad zákona s Ústavou Slovenskej republiky a ústavnými zákonmi (ďalej len „ústava“) a s medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná.

(3) Vyváženosť právneho poriadku vyžaduje, aby sa zákony koncipovali na základe obsahovo jednotných právnych inštitútov a aby sa právne prostriedky volili so zreteľom na obdobné právne inštitúty, ktoré sa už vyskytujú v iných zákonoch.

¹⁾ Čl. 87 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

²⁾ Zákon č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 310/2016 Z. z.

Čl. 3

Súlady návrhu zákona s právom Európskej únie sa preukazuje doložkou zlučiteľnosti návrhu zákona s právom Európskej únie. Náležitosti doložky sú uvedené v prílohe č. 1.

Základné požiadavky kladené na zákon

Čl. 4

(1) Zákon má upravovať v príslušnej oblasti všetky základné spoločenské vzťahy. Musí byť zrozumiteľný, prehľadne usporiadaný a stručný v tom zmysle, že má obsahovať len ustanovenia s normatívnym obsahom.

(2) Zákon musí byť terminologicky presný a jednotný. Možno v ňom používať len správne a v právnom poriadku ustálené pojmy a správnu právnu terminológiu. Ak nie je vhodného pojmu alebo termínu, možno na jeho utvorenie použiť iné slovo alebo slovné spojenie, ktoré vyhovuje z významovej stránky. Nový pojem treba v zákone právne vymedziť.

(3) V zákone sa musí dbať na jazykovú správnosť, štylistickú primeranosť a všeobecnú zrozumiteľnosť textu (§ 68 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku). Nemožno používať slová alebo slovné spojenia, ktoré nezodpovedajú kodifikovanej podobe štátneho jazyka.³⁾ V zákone nemožno používať na označenie dvoch rozdielnych právnych subjektov také slovné spojenia, ako sú napríklad „základná a stredná škola“, „právnická a fyzická osoba“ a pod. Správne má byť uvedené „základná škola a stredná škola“, „právnická osoba a fyzická osoba“ a pod. Cudzíe slová možno použiť len výnimočne, ak sú už súčasťou používanej právnej terminológie, ak sa bežne používajú v upravovanom odvetví a ak ich nemožno nahradiť vhodným rovnocenným slovenským termínom. V záujme jazykovej správnosti má ten, kto pripravuje návrh zákona, vyžiadať si k nemu z tohto hľadiska vyjadrenie odborných slovakistických jazykovedných pracovísk, najmä Jazykovedného ústavu Ľudovíta Štúra Slovenskej akadémie vied.

(4) Zákon musí byť v súlade so záväzkami, ktoré pre Slovenskú republiku vyplývajú z medzinárodných zmlúv a iných medzinárodných dokumentov. Nevyhnutnou súčasťou dôvodovej správy k návrhu zákona je vyhlásenie, že navrhovaná právna úprava je v súlade s medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná. Príslušné medzinárodné zmluvy a medzinárodné dokumenty sa vymenujú.

³⁾ § 3 ods. 3 a § 11 ods. 1 a 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.

Čl. 5

Do zákona sa nesmie preberať (recipovať) ustanovenie iného zákona, lebo ustanovenie recipovaného zákona sa stáva súčasťou zákona, do ktorého sa prebralo, vzhľadom na to, že pri zrušení alebo pri zmene pôvodného zákona môže ďalej zostať jeho časť v platnosti ako súčasť iného zákona. V tomto prípade sa používa odkaz na iný zákon.

Čl. 6

Systematika členenia návrhu zákona

(1) Návrh zákona sa po úvodnej vete, najmä ak ide o rozsiahlejší text, začína úvodnými ustanoveniami (úvodným ustanovením), ktoré obsahujú predmet úpravy zákona, t. j. okruh spoločenských vzťahov, ktoré má zákon upraviť. Podľa potreby možno sem včleniť aj vymedzenie základných pojmov a právnych inštitútov zákona. Potom možno túto úvodnú časť zákona označiť ako „Základné ustanovenia“ („Základné ustanovenie“).

(2) Ak návrh zákona predpokladá vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu (ďalej len „vykonávací predpis“), musí obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie. To neplatí, ak ide o vydanie nariadenia vlády. Splnomocnenie sa musí v zákone formulovať tak, aby z jeho znenia jasne vyplývalo, kto je splnomocnený na jeho vydanie a aké veci a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.

(3) Spoločná úprava vecí týkajúca sa viacerých alebo všetkých ustanovení zákona sa spravidla zaraďuje do časti označenej nadpisom „Spoločné ustanovenia“ („Spoločné ustanovenie“).

(4) Vplyv navrhovaného zákona na právne vzťahy upravené doterajším zákonom treba do návrhu zákona zaradiť do časti označenej nadpisom „Prechodné ustanovenia“ („Prechodné ustanovenie“). To isté platí, ak časť ustanovení zákona má mať časovo obmedzenú platnosť.

(5) Zrušenie doterajších predpisov spolu s ustanovením o účinnosti zákona sa označuje spoločným nadpisom „Záverečné ustanovenia“ („Záverečné ustanovenie“).

(6) V zrušovacom ustanovení musia byť výslovne uvedené všetky všeobecne záväzné právne predpisy vyhlásené v Zbierke zákonov a Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“) vrátane právnych predpisov vyhlásených oznámením o ich vydaní,⁴⁾ prípadne ich časti, ktoré sa navrhovaným zákonom majú zrušiť.

(7) V ustanovení o účinnosti zákona sa uvádza deň, keď má zákon nadobudnúť účinnosť. Pri navrhovaní účinnosti zákona treba rátať s lehotou potrebnou na prerokovanie návrhu zákona a s prípadným vrátením zákona prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie v národnej rade z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie vlády.⁵⁾ Súčasne treba rátať s lehotou na vyhlásenie zákona.⁶⁾

⁴⁾ § 5 ods. 5 a § 18 ods. 2 zákona č. 400/2015 Z. z.

⁵⁾ Čl. 87 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

⁶⁾ § 21 zákona č. 400/2015 Z. z.

(8) Pri ustanovení účinnosti zákona treba rátať aj s legisvakanciou tak, aby sa so zákonom ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti mohli zoznámiť všetci, ktorým je určený. Výnimočné ustanovenie účinnosti dňom vyhlásenia⁷⁾ treba obmedziť len na prípady, v ktorých je to skutočne nevyhnutné, čo treba odôvodniť.

Čl. 7

Dôvodová správa

(1) Návrh zákona obsahuje aj dôvodovú správu, ktorá sa člení na všeobecnú časť a osobitnú časť. Obsah dôvodovej správy ustanovuje § 68 ods. 3 zákona o rokovačom poriadku a tieto legislatívne pravidlá (čl. 4, 6 a 8).

(2) Súčasťou všeobecnej časti dôvodovej správy je doložka zlučiteľnosti zákona s právom Európskej únie (čl. 3).

Čl. 8

Vypracovanie návrhu zákona

Z hľadiska finančných dôsledkov návrhu zákona na rozpočet verejnej správy treba návrh zákona prerokovať vždy s Ministerstvom financií Slovenskej republiky.⁸⁾ Stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky sa uvedie v dôvodovej správe.

Čl. 9

Podávanie návrhu zákona

(1) Pri podávaní návrhu zákona sa postupuje podľa § 67 zákona o rokovačom poriadku.

(2) Ak návrh zákona podáva výbor Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „výbor“), podpisuje ho predseda príslušného výboru, ak návrh zákona podávajú poslanci Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „poslanec“), podpisujú ho títo poslanci. Ak návrh zákona podáva vláda, podpisuje ho predseda vlády a ňou poverený člen vlády alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy. Návrh zákona sa podpisuje na dvoch výtlačkoch; ak ide o vládny návrh zákona, podpisy sa uvádzajú pod dátumom schválenia návrhu zákona vládou.

(3) Vládny návrh zákona sa považuje za podaný vtedy, ak je doručený predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „predseda národnej rady“) cez podateľňu Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „kancelária“) v písomnej forme v počte 20 výtlačkov vrátane 2 podpísaných so sprievodným listom predsedu vlády a s príslušným uznesením vlády a v elektronickej forme.

⁷⁾ § 19 ods. 2 zákona č. 400/2015 Z. z.

⁸⁾ § 33 ods. 1 a 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

(4) Návrh zákona vypracovaný výborom sa považuje za podaný vtedy, ak je doručený predsedovi národnej rady cez podateľňu kancelárie v písomnej forme v počte 2 podpísaných výtlačkov so sprievodným listom predsedu výboru a s príslušným uznesením výboru a v elektronickej forme.

(5) Návrh zákona vypracovaný poslancom (poslancami) sa považuje za podaný vtedy, ak je doručený predsedovi národnej rady cez podateľňu kancelárie v písomnej forme v počte 2 podpísaných výtlačkov so sprievodným listom podpísaným povereným poslancom a v elektronickej forme.

(6) V sprievodnom liste (odseky 3 až 5) sa uvádza aj osoba (osoby) poverená (poverené) na uvedenie návrhu zákona v národnej rade a jej výboroch.

(7) Ak sa má na základe zákona vydať vykonávací predpis,⁹⁾ predseda národnej rady môže vyžiadať od navrhovateľa zákona jeho návrh. Navrhovateľ zákona predkladá návrh vykonávacieho predpisu vždy, ak má nadobudnúť účinnosť súčasne so zákonom, podľa ktorého má byť vydaný (§ 68 ods. 4 zákona o rokovacom poriadku).

Čl. 10

Prerokúvanie návrhu zákona

Postup pri prerokúvaní návrhu zákona v národnej rade a jej výboroch upravuje zákon o rokovacom poriadku (§ 67 až 90 zákona o rokovacom poriadku).

Čl. 11

Novelizácia zákona

(1) Novelizácia zákona sa robí formou priamej novelizácie, t. j. tak, že v úvodnej vete zákona sa výslovne uvádza, ktorý zákon sa má novelizovať, pričom treba dbať na čo najväčšiu prehľadnosť a zrozumiteľnosť. Nepriama novelizácia zákona, t. j. zmeny a doplnenie iného zákona ustanoveniami navrhovaného zákona bez uvedenia jeho úplnej citácie v samostatnom článku označenom rímskou číslicou (číslicami), je neprípustná. Neprípustná je aj taká novelizácia, ktorá v osobitnom článku novelizuje jeden zákon alebo viac zákonov bez toho, aby sa uviedlo, ktoré konkrétne ustanovenie novelizovaného zákona (zákonov) sa mení alebo dopĺňa.

(2) Ak sa má výnimočne jedným zákonom priamo novelizovať viac zákonov, každý zákon sa novelizuje osobitným článkom. Novelizácia iného zákona prostredníctvom ustanovení (paragrafov, častí) navrhovaného zákona je neprípustná. Rovnako je neprípustná novelizácia vykonávacieho predpisu zákonom.

(3) Ak sa mienia obnoviť právne vzťahy podľa už zrušeného zákona, treba príslušné ustanovenia upraviť znova v podávanom zákone. Ich platnosť nemožno obnoviť vypustením pôvodného zrušovacieho ustanovenia.

⁹⁾ Čl. 120 a 123 Ústavy Slovenskej republiky.

Čl. 12

Vyhlásenie zákona

(1) Podmienkou platnosti zákona je jeho vyhlásenie.¹⁰⁾

(2) V zbierke zákonov sa vyhlasuje schválený zákon autorizovaný podpismi.¹¹⁾ Kancelária zabezpečuje podpísanie schválených zákonov ústavnými činiteľmi v počte 3 výtlačkov.

(3) Žiadosť o vyhlásenie zákona v zbierke zákonov podáva kancelária¹²⁾.

Čl. 13

Záverečné ustanovenia

(1) Jednotnú legislatívnu techniku tvorby zákonov obsahujú legislatívnotechnické pokyny, ktoré sú uvedené v prílohe č. 2.

(2) Tieto legislatívne pravidlá sú záväzné od 1. januára 1997.

¹⁰⁾ Čl. 87 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.
§ 19 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z.

¹¹⁾ Čl. 87 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
§ 11 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z.

¹²⁾ § 21 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 400/2015 Z. z.

DOLOŽKA ZLUČITELNOSTI
návrhu zákona s právom Európskej únie

1. **Navrhovateľ zákona:**

2. **Názov návrhu zákona:**

3. **Predmet návrhu zákona je – nie je upravený v práve Európskej únie:**
 - a) v primárnom práve (uviesť názov zmluvy a číslo článku),
 - b) v sekundárnom práve (uviesť druh, inštitúciu, číslo, názov a dátum vydania právneho aktu vzťahujúceho sa na upravovanú problematiku),
 - c) v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie (uviesť číslo a označenie relevantného rozhodnutia a stručne jeho výrok alebo relevantné právne vety).

4. **Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:**
 - a) uviesť lehotu na prebranie príslušného právneho aktu Európskej únie, príp. aj osobitnú lehotu účinnosti jeho ustanovení,
 - b) uviesť informáciu o začatí konania v rámci „EÚ Pilot“ alebo o začatí postupu Európskej komisie, alebo o konaní Súdneho dvora Európskej únie proti Slovenskej republike podľa čl. 258 a 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v jej platnom znení, spolu s uvedením konkrétnych vytýkaných nedostatkov a požiadaviek na zabezpečenie nápravy,
 - c) uviesť informáciu o právnych predpisoch, v ktorých sú uvádzané právne akty Európskej únie už prebrané, spolu s uvedením rozsahu ich prebrania, príp. potreby prijatia ďalších úprav.

5. **Návrh zákona je zlučiteľný s právom Európskej únie:**
 - a) úplne (ak je právny akt prebraný náležite, t. j. v zodpovedajúcej právnej forme, včas, v celom rozsahu a správne),
 - b) čiastočne (uviesť dôvody, predpokladaný termín a spôsob dosiahnutia úplného súladu),
 - c) ak nie je, uviesť dôvody, predpokladaný termín a spôsob dosiahnutia úplného súladu.

Ak predmet návrhu zákona nie je v práve Európskej únie upravený, body 4 a 5 sa nevyplňajú.

LEGISLATÍVNOTECHNICKÉ POKYNY

Účel legislatívnotechnických pokynov

1. Účelom legislatívnotechnických pokynov je určiť jednotnú legislatívnu techniku tvorby zákonov.

Právny jazyk

2. Návrh zákona musí byť terminologicky presný, jazykovo a štylisticky správny a majú sa v ňom používať rovnaké pojmy a termíny vždy v tom istom význame a na označenie rovnakých právnych inštitútov (čl. 4 legislatívnych pravidiel).
3. Pri tvorbe zákona sa používa oznamovací spôsob, prítomný čas a jednotné číslo, ak z kontextu návrhu zákona nevyplýva inak.
4. Ak sa majú novoupravované právne vzťahy v celom rozsahu podrobiť už jestvujúcej právnej úprave, používa sa slovo „rovnako“. Ak sa majú na tieto vzťahy uplatňovať len niektoré časti jestvujúcej právnej úpravy, používa sa slovo „primerane“. Pretože termín „primerane“ umožňuje pomerne voľný výklad, a tým aj nejednotné uplatňovanie, treba ho používať len v nevyhnutných prípadoch.
5. Alternatívy sa vyjadrujú vylučovacou spojkou „alebo“, a kde je to vhodné, spojkou „či“. Pri viacerých možnostiach sa spojka kladie až medzi posledné dve možnosti.
6. Základné číslovky od 1 do 10 sa v texte zákona uvádzajú slovom, základné číslovky nad 10 sa vypisujú číslicami. Ak sa v jednom ustanovení uvádzajú základné číslovky od 1 do 10 a nad 10, vypisujú sa číslicami.

Recepcia

7. Ak je preberanie (recepcia) iného zákona (čl. 5 legislatívnych pravidiel) nevyhnutné, treba okruh recipovaného ustanovenia vyjadriť všeobecne a v poznámke pod čiarou citovať príslušné právne predpisy, napríklad „Na konanie o ukladaní pokút podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.¹⁾“.

V tomto príklade sa v poznámke pod čiarou k odkazu 1 uvedie táto citácia: „¹⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).“.

Legislatívna skratka

8. Legislatívnu skratku možno použiť len tam, kde má svoje opodstatnenie, najmä vtedy, keď sa slová, ktoré má skratka nahradiť, opakujú v texte viac ráz. Treba ju zaradiť na také miesto, kde sa skracované slová použijú prvý raz (nie však v názve zákona, v nadpise ustanovenia alebo v poznámke pod čiarou), a to slovami „(ďalej len „...““). Používa sa v prvom páde jednotného čísla a začína sa malým písmenom.

Ako legislatívnu skratku nemožno použiť skratku zostavenú zo začiatočných písmen slov, napríklad „MŽP SR“, „FNM SR“.

Legislatívna skratka musí byť výstižná a treba ju dôsledne používať v celom ďalšom texte zákona.

Členenie zákona

9. Zákon treba členiť prehľadne a dbať pritom na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a menej dôležitých vecí.
10. Obsahovo súvisiace úseky rozsiahlejšieho zákona je účelné spájať do častí, hláv, dielov, prípadne oddielov a pri členení dodržiavať toto poradie. Poradie častí, hláv, dielov a oddielov sa označuje slovným vypísaním poradového čísla, pričom sa prídavné meno dáva pred podstatné meno, napríklad „Prvá časť“, „Prvá hlava“.
11. Zákon sa člení na paragrafy; ústavný zákon sa člení na články.
12. Jednotlivé paragrafy alebo články (ďalej len „paragraf“) sa označujú arabskými číslicami bez bodky (napríklad „§ 1“, „Čl. 1“). To sa nevzťahuje na označovanie článkov noviel zákonov (dvadsiaty druhý bod). Vždy treba zachovať súvislý sled paragrafov v celom zákone. Pritom treba dávať prednosť krátkym ustanoveniam paragrafov.
13. Paragrafy sa môžu členiť na odseky alebo na pododseky. Odseky paragrafov sa na začiatku označujú arabskými číslicami bez bodky v zátvorkách. Pri podrobnejšom členení paragrafov alebo odsekov na pododseky sa tieto časti označujú malými písmenami abecedy s okrúhrou zátvorkou za písmenom, napríklad „a)“, a pri ďalšom členení arabskými číslicami s bodkou (radovými číslovkami), t. j. bodmi. Neoznačenie odsekov, ich neoznačenie uvedeným spôsobom alebo ich označenie pomlčkami na začiatku riadku nie je prípustné, najmä vzhľadom na ťažkosti spojené s citáciou týchto ustanovení. Pri označovaní pododsekov malými písmenami abecedy sa nepoužívajú písmená zložené z dvoch písmen (napríklad „ch“, „dz“) a písmená s diakritickými (rozlišovacími) znamienkami (napríklad „ä“, „č“).

Príloha k zákonu

14. Ak má zákon prílohu, treba na ňu odkázať v texte zákona a prílohu označiť slovami, napríklad „Príloha k zákonu č. .../... Z. z.“, a v jej nadpise uviesť aj stručné vymedzenie obsahu prílohy. Ak je viac príloh, označujú sa arabskými číslicami s uvedením skratky „č.“; napríklad „Príloha č. 1 k zákonu č. .../... Z. z.“.

Názov zákona

15. Názov zákona okrem jeho označenia slovom „zákon“ obsahuje dátum schválenia zákona a stručné vymedzenie jeho hlavného obsahu. Bodka za nadpisom sa nedáva. Názov zákona má byť stručný. Ak sa nemožno vyhnúť dlhšiemu názvu, odporúča sa v zátvorke pripojiť ešte jeho stručné slovné označenie, napríklad „Zákon o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác (zákon o obstarávaní)“.
16. Zákon sa uvádza touto vetou: „Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:“ (§ 91 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku). Ak sa zákon výnimočne uvádza preambulou, treba slová „sa uzniesla na tomto zákone“ pripojiť na koniec preambuly.

Nadpisy vo vnútri zákona

17. Časti, hlavy, diely a oddiely zákona, a ak je to účelné, v záujme prehľadnosti aj jednotlivé paragrafy alebo ich skupiny majú mať stručné a výstižné nadpisy zodpovedajúce ich obsahu. Nadpisy častí, hláv, dielov a oddielov, prípadne paragrafov sa spravidla uvádzajú pod ich poradovým číslom.

Ak sa v zákone označuje niekoľko paragrafov spoločným nadpisom, treba spoločný nadpis umiestniť vždy nad poradové číslo prvého paragrafu príslušnej skupiny.

Odkazy

18. Ak sa v texte zákona odkazuje na iné právne predpisy, odkazy sa číslujú priebežne. Číslovanie sa vyjadruje arabskými číslicami s okrúhlou zátvorkou za príslušným číslom ich umiestnením napríklad nad slovo „predpisov“ alebo nad právny pojem, na ktorý sa odkazuje, napríklad „osobitné predpisy¹⁾“ alebo „blízke osoby²⁾“.

Ak sa v texte zákona opakuje odkaz na rovnaké ustanovenie právneho predpisu už citované v poznámke pod čiarou, odkaz sa označuje tým istým číslom.

Ak sa odkazuje na rôzne právne pojmy, ktoré sa vyskytujú v inom právnom predpise v tom istom ustanovení, v poznámke pod čiarou k príslušnému odkazu sa uvádza citácia paragrafu, odseku, písmena a bodu, prípadne aj vety príslušného ustanovenia. Ak sa odkazuje na dva rôzne právne pojmy, ktoré sa vyskytujú v jednej vete ustanovenia, v poznámkach pod čiarou k nim sa uvádza citácia toho istého ustanovenia ku každému odkazu so samostatným číslom.

Ak sa odkazuje na subordinované právne predpisy, používa sa termín „vykonávací predpis“. Ak sa odkazuje na koordinované právne predpisy, t. j. na iný zákon alebo na vykonávací predpis, používa sa buď ich všeobecné označenie, napríklad „mzdové predpisy“, alebo termín „osobitný predpis“.

Ak sa odkazuje na iné ustanovenie toho istého zákona, používa sa výraz „tento zákon“, napríklad „ak tento zákon neustanovuje inak“, alebo sa uvádza len príslušný paragraf, prípadne v rámci paragrafu len príslušný odsek a pod., na ktorý sa odkazuje, napríklad „podľa § 3 ods. 1“ alebo „(§ 3)“.

V poznámke pod čiarou nemožno uvádzať predpisy, ktoré neboli vyhlásené v zbierke zákonov (čl. 12 legislatívnych pravidiel).

Splnomocnenie na vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu

19. Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho predpisu (čl. 6 ods. 2 legislatívnych pravidiel), splnomocnenie na jeho vydanie napríklad znie: „Podrobnosti o ... ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo...“. Obdobná formulácia sa použije aj vtedy, ak sa v zákone splnomocňuje vláda na vydanie nariadenia vlády.

Novelizácia zákona

20. V záujme prehľadnosti a zrozumiteľnosti právnej úpravy sa novelizácia zákona robí spravidla vtedy, ak ide o zmeny a doplnenia menšieho rozsahu alebo ak ide o zákon, ktorý nebol viac rás novelizovaný.
21. V názve novelizovaného zákona sa uvádza úplný názov pôvodného zákona. Ak bol pôvodný zákon raz novelizovaný, uvádza sa napríklad s dodatkom slov „v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z.“. Ak bol zákon viac rás novelizovaný, uvádza sa s dodatkom slov „v znení neskorších predpisov“.
22. Novela zákona sa člení na články, ktoré sa označujú skratkou „Čl.“ s pripojením rímskej číslice (číslic) bez bodky, a to tak, že čl. I obsahuje všetky zmeny a doplnenia pôvodného zákona vrátane prípadných spoločných, prechodných a zrušovacích ustanovení. Ako čl. II sa označuje ustanovenie o účinnosti zákona. Ak sa má výnimočne jedným zákonom priamo novelizovať viac zákonov (čl. 11 ods. 2 legislatívnych pravidiel), označujú sa osobitnými článkami v príslušnom poradí, pričom ustanovenie prvej vety o obsahu čl. I sa vzťahuje na každý takýto článok. V tomto prípade sa ustanovenie o účinnosti novely zákona označuje číslom posledného článku.
23. V prvom článku novely zákona (Čl. I) sa v jeho úvodnej vete uvádza úplný názov pôvodného zákona, ktorý sa novelizuje. Ak bol tento zákon už predtým novelizovaný, k pôvodnému názvu sa pripájajú slová „v znení“ a uvádza sa skrátená citácia predchádzajúcej novely zákona (skrátené citácie všetkých predchádzajúcich noviel).

Jednotlivé zmeny alebo doplnenia v príslušnom článku sa označujú poradovými číslami (arabská číslica s bodkou), t. j. bodmi, a uvádzajú sa úvodnou vetou (ďalej len „úvodná veta príslušného bodu“). Ak ide len o jednu zmenu alebo o doplnenie, uvádza sa bez označenia poradovým číslom. Článok označený rímskou číslicou (číslícami) sa nečlení na odseky ani na písmená.

24. Ak sa má výnimočne jedným zákonom novelizovať viac zákonov, treba to primerane vyjadriť už v názve novely zákona. Novelou zákona nemožno meniť ani dopĺňať názov pôvodného zákona.

25. Pri zmene celého ustanovenia úvodná veta príslušného bodu novely zákona napríklad znie: „§ 3 znie:“; ak sa mení ustanovenie, ktoré má nadpis pod paragrafom, úvodná veta príslušného bodu znie: „§ 3 vrátane nadpisu znie:“. Ak sa mení nadpis nad paragrafom, úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „Nadpis nad § 3 znie:“.

Ak sa v určitom ustanovení menia alebo dopĺňajú len niektoré slová, úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 3 sa slová „...“ nahrádzajú slovami „...““, resp. „V § 3 sa za slovo „...“ vkladá slovo „...“ alebo suma „5 000 eur“ sa nahrádza sumou „10 000 eur“.

Ak sa v určitom ustanovení (paragraf, odsek, písmeno) nahrádza niektorá jeho časť ako celok, úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 3 odsek 1 znie:“, resp. „V § 3 ods. 1 písmeno a) znie:“, alebo „V § 3 ods. 1 písm. a) prvý bod znie:“.

26. Ak sa má novelou zákona doplniť paragraf ďalším odsekom (odsekmi) alebo písmenom (písmenami), toto doplnenie sa vyjadruje napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „§ 4 sa dopĺňa odsekom 3 (odsekmi 3 a 4), ktorý znie (ktoré znejú):“, resp. „V § 4 sa odsek 3 dopĺňa písmenom e) [(písmenami e) a f)], ktoré znie (znejú):“.

27. Vloženie nového odseku (odsekov) medzi doterajšie odseky v príslušnom paragrafe alebo nového písmena (písmen) medzi doterajšie písmená sa vyjadruje napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V § 5 sa za odsek 2 (za odseky 2 a 3) vkladá nový odsek 3 (vkladajú nové odseky 3 a 4), ktorý znie (ktoré znejú):“, resp. „V § 5 ods. 2 sa za písmeno b) vkladá nové písmeno c), ktoré znie: „c)...“.

V tomto prípade treba na záver textu príslušného bodu uviesť poznámku o zmene označenia doterajších odsekov, resp. písmen napríklad touto vetou: „Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.“, resp. „Doterajšie písmeno c) sa označuje ako písmeno d).“.

28. Ak sa novelou zákona dopĺňa ustanovenie zákona (paragraf), ktoré je doteraz bez odsekov, ďalším odsekom, pôvodný text ustanovenia sa označuje ako odsek 1 a poznámka o prečíslovaní sa uvádza napríklad touto vetou: „Doterajší text § 2 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie: „(2)...“.

29. Ak sa za niektorý paragraf vkladá ďalší paragraf, označuje sa poradovým číslom, ktoré sa zhoduje s poradovým číslom paragrafu, za ktorý sa vkladá, pričom sa k číslu pripája prvé malé písmeno abecedy. Ak sa vkladá viac paragrafov, ich poradové čísla sú rovnaké a líšia sa len pripojenými písmenami malej abecedy. Úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „Za § 3 sa vkladá § 3a (vkladajú § 3a a 3b), ktorý znie (ktoré znejú):“.

30. Pri vložení ďalšej vety do ustanovenia sa uvádza obdobná úvodná veta príslušného bodu ako pri vložení paragrafov (odsekov), napríklad „V § 3 ods. 1 sa za druhú vetu vkladá nová tretia veta, ktorá znie:“.

Ak sa ďalšia veta alebo ďalšie slová pridávajú na záver textu niektorého ustanovenia, úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 1 sa na konci pripája táto veta (pripájajú tieto slová):“.

31. Zrušenie určitého ustanovenia v rámci čl. I novely zákona sa vyjadruje napríklad touto vetou: „§ 1 sa vypúšťa.“. Obdobne sa postupuje, ak sa zrušuje len niektorý odsek (odseky), niektoré písmeno (písmená) alebo niektorá veta (vety) určitého ustanovenia. To sa vyjadruje napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V § 3 sa vypúšťa odsek 1.“, resp. „V § 3 ods. 1 sa vypúšťa tretia veta.“.

V týchto prípadoch sa na očíslovanie nasledujúcich ustanovení (odsekov, písmen) vzťahuje dvadsiaty siedmy bod. Ak sa vypúšťa celý paragraf, ďalšie paragrafy sa neprečísľujú.

32. Ak po úprave uskutočnenej vypustením odsekov zostane iba jeden odsek, používa sa napríklad táto úvodná veta príslušného bodu: „V § 4 sa vypúšťajú odseky 2 a 3.“ a pripája sa táto veta: „Súčasne sa zrušuje označenie odseku 1.“.

33. Ak sa v nadväznosti na zmenu ustanovenia mení aj poznámka pod čiarou k príslušnému odkazu alebo sa vkladá nový odkaz, vyjadruje sa to napríklad touto vetou: „Poznámka pod čiarou k odkazu 2 znie: „²⁾ Zákon č. .../... Z. z.“.“.

34. Ak sa v ustanovení vypúšťa doterajší odkaz, vyjadrí sa to napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V § 3 sa vypúšťa odkaz 2.“. V tomto prípade sa nasledujúce odkazy neprečísľujú.

Ak sa v texte zákona vkladá nový odkaz, označuje sa číslom zhodným s číslom odkazu, ktorý mu predchádza, pripojením malého písmena abecedy (dvadsiaty siedmy bod) a vyjadruje sa to napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V § 3 ods. 2 sa nad slovo „...“ umiestňuje odkaz 3a.“. Súčasne sa pripája napríklad táto veta: „Poznámka pod čiarou k odkazu 3a znie: „^{3a)} § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. .../... Z. z.“.“.

Ak sa má nový odkaz vložiť pred prvý odkaz v texte zákona, nový odkaz sa označuje ako odkaz 1 a doterajší odkaz 1 sa označuje ako odkaz 1a; číslovanie nasledujúcich odkazov sa nemení.

Ak sa doterajší odkaz v texte zákona ponecháva, ale právny predpis, na ktorý sa odkazuje, sa medzičasom zrušil alebo sa nahradil novým právnym predpisom, vyjadruje sa to napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V poznámke pod čiarou k odkazu 2 sa vypúšťa citácia „§ 3 ods. 1 zákona č. .../... Z. z.““, resp. „V poznámke pod čiarou k odkazu 2 sa citácia „§ 3 ods. 1 zákona č. .../... Z. z.“ nahradza citáciou „§ 4 zákona č. .../... Z. z.“.“.

35. Ak sa mení úvodná veta ustanovenia (paragrafu) alebo ak sa nahrádza novou úvodnou vetou, používa sa napríklad táto úvodná veta príslušného bodu: „V § 3 sa v úvodnej vete slovo „...“ nahrádza slovom „...““, resp. „V § 3 úvodná veta znie:“.

36. Ak sa v texte zákona majú nahradiť slová, ktoré sa v ňom vyskytujú viac ráz, prípadne aj v rozličných tvaroch, používa sa napríklad toto znenie príslušného bodu: „Slová „Federálne zhromaždenie“ alebo „vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky“ vo všetkých tvaroch sa v celom texte zákona nahrádzajú slovami „Národná rada Slovenskej republiky“ alebo „vláda Slovenskej republiky“ v príslušnom tvare.“ alebo napríklad slová „na dobu určitú“, „vada“ a „vysporiada“ sa v celom texte zákona, v právnych predpisoch vydaných na jeho vykonanie a v súvisiacich právnych predpisoch nahrádzajú slovami „na určitý čas“, „chyba“ alebo „vyrovná“, pričom sa môžu uviesť v jednom bode novely.

Znovuvyhlásenie (republikácia)

37. Ak sa má znenie novelizovaného zákona znova vyhlásiť, novela musí obsahovať toto splnomocnenie: „Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona (Národnej rady Slovenskej republiky, Slovenskej národnej rady) č. .../... Z. z., ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných týmto zákonom.“.

Ak ide o vyhlásenie úplného znenia zákona, ktorý bol predtým už viac ráz novelizovaný, v splnomocnení sa za názov pôvodného zákona vkladajú napríklad slová „ako vyplýva zo zákona č. .../... Z. z.“ a uvádzajú sa skrátené citácie všetkých zákonov.

Uvedené splnomocnenie sa v novele zákona označuje osobitným článkom a zaraďuje sa pred poradové číslo článku o účinnosti zákona.

38. V úvodnej vete úplného znenia zákona sa okrem názvu zákona, ktorého úplné znenie sa vyhlasuje, uvádzajú skrátené citácie názvov všetkých noviel. Úvodná veta napríklad znie: „Predseda Národnej rady Slovenskej republiky vyhlasuje úplné znenie zákona č. .../... Z. z., ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných...“ a uvádzajú sa skrátené citácie všetkých noviel zákona.

Ak bolo novelou zákona vypustené niektoré ustanovenie alebo ak na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) stratilo platnosť, v úplnom znení sa to vyjadří tak, že pod označením paragrafu sa uvedie slovo „Zrušený.“ alebo „Zrušené.“.

Pri republikácii sa za ustanovením o účinnosti zákona uvádza, kedy jeho jednotlivé novely nadobudli účinnosť, prípadne kedy stratila platnosť časť zákona preto, lebo sa neuviedla do súladu s ústavou v lehote šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov o jej nesúlade s ústavou.

39. Text úplného znenia zákona v súlade so splnomocnením na jeho vyhlásenie uvedeným v novele zákona spracúva príslušný ústredný orgán štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí. Text úplného znenia zákona v 5 vyhotoveniach spolu s CD/DVD jeho elektronického spracovania zasiela kancelárii na schválenie predsedom národnej rady a na vyhlásenie v zbierke zákonov.

Úplná citácia

40. V úvodnej vete zákona aj v texte zákona sa zákon cituje tak, že sa uvádza jeho úplný názov, ak sa neuvádza jeho slovná citácia (štyridsiaty druhý bod), s tým, že sa namiesto dátumu uvádza číslo, pod ktorým bol zákon vyhlásený v úradnej zbierke s pripojením označenia (skratky) príslušnej úradnej zbierky (päťdesiaty piaty bod). Pritom sa najprv uvádza číslo zákona a za lomkou úplne vypísaný ročník úradnej zbierky, napríklad „Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky“. Ak sa cituje vykonávací predpis, názov ústredného orgánu štátnej správy, ktorý ho vydal, sa uvádza v úplnom znení.

Skrátená citácia

41. Ak nie je predpísaná úplná citácia alebo ak sa nepoužije slovná citácia (štyridsiaty druhý bod), citujú sa zákony uverejnené v úradnej zbierke (päťdesiaty piaty bod) tak, že k označeniu zákona sa pripojí zlomok, ktorého čitateľom je číslo zákona, pod ktorým je uverejnený v úradnej zbierke, a menovateľom je úplne vypísaný ročník úradnej zbierky; ak ide o citáciu vykonávacieho predpisu, ústredný orgán štátnej správy, ktorý ho vydal, sa pri skrátenej citácii neuvádza, napríklad „vyhláška č. 313/1993 Z. z.“.

Skrátená citácia sa používa v prípadoch uvedených v týchto legislatívnotechnických pokynoch, ako aj pri druhej a ďalšej citácii v poznámkach pod čiarou, prípadne aj v texte zákona.

Slovná citácia

42. Zákony, pre ktoré sa používa slovné označenie, možno citovať napríklad týmto slovným označením: „Obchodný zákonník, Ústava Slovenskej republiky, Trestný zákon, Občiansky zákonník“. Pri takýchto zákonoch, a to aj v názvoch zákonov, možno použiť slovné označenie aj prvý raz. Ak sa má slovná citácia použiť v poznámke pod čiarou aj prvý raz a uvedený zákon bol už novelizovaný, v záujme presnej informácie sa za slovné označenie pripájajú slová „v znení zákona...“ alebo „v znení neskorších predpisov“. To neplatí, ak je slovné označenie v názve zákona uvedené v zátvorke, napríklad „(správny poriadok)“.

Citácia novelizovaných právnych predpisov

43. Ak sa cituje právny predpis, prípadne jeho jednotlivé ustanovenie, ktorý už bol novelizovaný neskorším právnym predpisom, vyjadruje sa to tak, že k jeho citácii (úplnej či skrátenej) sa pripája napríklad dodatok „v znení zákona č. .../... Z. z.“ (novela sa uvádza skrátenou citáciou).

Ak citovaný právny predpis bol už viac rás novelizovaný, vyjadruje sa to dodatkom „v znení neskorších predpisov“.

44. Ak sa novelami zákona zmenili alebo doplnili len niektoré ustanovenia pôvodného právneho predpisu, cituje sa pri uvádzaní ustanovení, ktoré zostali novelami nedotknuté, iba pôvodný právny predpis. Ak sa ustanovenie pôvodného právneho predpisu zmenilo alebo doplnilo len niektorou z viacerých noviel zákona, popri pôvodnom právnom predpise sa cituje iba táto novela.

45. Ak sa v poznámke pod čiarou cituje právny predpis, ktorý bol republikovaný, uvádza sa za citáciou tohto predpisu odkaz na republikáciu, napríklad „(úplné znenie č. 173/1994 Z. z.)“. Tento spôsob citácie nemožno použiť, ak bol právny predpis po republikácii znova novelizovaný.

Ak sa cituje právny predpis, ktorý bol v zbierke zákonov vyhlásený iba uverejnením oznámenia o jeho vydaní (ďalej len „registrovaný právny predpis“), za jeho úplnou citáciou sa uvádzajú v zátvorke slová „(registrovaný v čiaske č. .../... Zb.)“, pričom sa uvádza číslo čiastky a za lomkou rok vydania čiastky, ak ide o právny predpis vyhlásený v zbierke zákonov do 1. januára 1993, alebo v zátvorke slovo „oznámenie“, pričom sa uvádza číslo oznámenia, pod ktorým je právny predpis vyhlásený v zbierke zákonov, a za lomkou rok vydania čiastky, ak ide o právny predpis vyhlásený po 1. januári 1993, napríklad „oznámenie č. .../... Z. z.“.

46. V prílohe k zákonu sa používa ich skrátená citácia aj prvý raz, napríklad „Príloha k zákonu č. .../... Z. z.“.

Poznámky pod čiarou

47. Poznámky pod čiarou k príslušným odkazom nie sú súčasťou právneho predpisu; majú informatívnu hodnotu. Preto nesmú obsahovať veci, ktoré majú normatívnu povahu.

Poznámky pod čiarou sa číslujú priebežne v súlade s číslovaním odkazov.

Ak sa v poznámke pod čiarou k príslušnému odkazu cituje právny predpis, ktorý bol medzičasom nahradený iným právnym predpisom, ale odkaz v texte zákona na uvedený právny predpis sa ponechal, v úplnom znení zákona sa uvádza v poznámke pod čiarou k tomuto odkazu citácia platného právneho predpisu. Rovnako ak je v poznámke pod čiarou uvedený demonštratívny výpočet právnych predpisov, na ktoré sa odkazuje, v úplnom znení zákona možno doplniť citácie ďalších právnych predpisov, ak sú známe.

Text v poznámke pod čiarou sa považuje za vetu, preto sa začína veľkým písmenom a končí sa bodkou.

Ak sa v poznámke pod čiarou uvádza demonštratívny výpočet právnych predpisov, poznámka sa začína slovom „Napríklad“ a citácie právnych predpisov sa uvádzajú za sebou, oddeľujú sa čiarkou a bodka sa kladie až na koniec poslednej citácie.

Ak sa v poznámke pod čiarou uvádzajú viaceré ustanovenia, ktoré bezprostredne vecne súvisia s ustanovením, na ktoré sa výslovne odkazuje, v záujme presnosti informácie sa používa napríklad formulácia „§ 27 až 34 Obchodného zákonníka“.

Skratky a citácie

48. Pri úplnej citácii sa slová „zákon“, „zákon Slovenskej národnej rady“, „zákon Národnej rady Slovenskej republiky“, „nariadenie vlády Slovenskej republiky“ a pod. neskracujú. Pritom sa pre zákony prijaté Federálnym zhromaždením, resp. Národným zhromaždením a Národnou radou Slovenskej republiky po nadobudnutí účinnosti zákona o rokovanom poriadku používa len označenie „zákon“.
49. Pri citácii paragrafov so súčasným uvedením ich poradového čísla sa používa označenie „§“, napríklad „§ 2“. Ak sa skratka článku používa v texte ustanovenia, píše sa s malým písmenom „čl.“, ak sa používa na začiatku citácie v poznámke pod čiarou, píše sa s veľkým písmenom „Čl.“.
50. Pri súbornej citácii niekoľkých paragrafov bez odsekov alebo bez ďalších pododsekov sa vkladá pred prvé príslušné číslo jednoduchá paragrafová značka (napríklad „§ 15 až 20“). Obdobne sa postupuje pri citácii niekoľkých paragrafov s jedným alebo s viacerými odsekmi (napríklad „podľa § 3 ods. 1, § 4, § 5 ods. 2 a § 8 až 10“).
Nepoužíva sa formulácia „§ 8 a nasl.“. Paragrafová značka sa opakuje, ak je citácia niekoľkých paragrafov rozdelená slovami „alebo“, „prípadne“ a pod. Označenie „§§“ sa pri citácii niekoľkých paragrafov nepoužíva.
51. Ak sa odseky citujú v priamom spojení s paragrafom alebo článkom, ku ktorému patria, označujú sa skratkou „ods.“. V ostatných prípadoch sa slovo „odsek“ vždy vypisuje úplne.
52. Pre pododseky paragrafov alebo odsekov sa pri ich citácii v súvislosti s paragrafom alebo s odsekom, ku ktorému patria, používa skratka „písm.“, ak sú v zákone označené písmenom, a slovo „bod“, ak sú tieto pododseky (body) v zákone označené radovou číslovkou; radová číslovka sa vypisuje slovom, napríklad „druhý bod“. V ostatných prípadoch sa slovo „písmeno“ vypisuje úplne.
53. Pri citácii sa nemá odkazovať na jednotlivé vety. Ak je však taký postup nevyhnutný, pri počítaní sa považujú za samostatné vety len tie, ktoré sú od seba oddelené bodkou. Ak je veta rozdelená bodkočiarkou, možno pre väčšiu presnosť hovoriť o časti pred bodkočiarkou alebo za bodkočiarkou. Pri citácii viet sa vždy používa slovné označenie, napríklad „tretia veta“, a to v príslušnom páde, napríklad „podľa § 3 tretej vety“.
54. Pri citácii čísel v súvislosti s odsekmi alebo s paragrafmi a odkazmi sa nepoužívajú ani zátvorky, ani bodky. Rovnako sa medzi číslo paragrafu a nasledujúcu citáciu príslušného odseku, bodu a pod. nevkladá čiarka [napríklad „podľa § 1 ods. 2 písm. a) druhého bodu zákona...“]. Pri citácii viacerých odsekov alebo pododsekov toho istého paragrafu sa však čiarka medzi označenie odsekov vkladá (napríklad „podľa § 1 ods. 2, 3 a 5“).
55. Na označenie úradných zbierok právnych predpisov sa používajú výlučne tieto skratky:
 - a) Zbierka zákonov Slovenskej republiky „Z. z.“,
 - b) Zbierka zákonov „Zb.“,

- c) Zbierka zákonov Slovenskej národnej rady a Zbierka nariadení Slovenskej národnej rady „Zb. SNR“,
- d) Úradný vestník „Ú. v.“.

Vyhotovenie návrhu zákona

56. Návrh zákona musí byť napísaný bezchybne (bez prečiarknutí, vsuviek a chýb).

Takto vyhotovený návrh zákona sa označuje na jeho obale číslom parlamentnej tlače.

Názov zákona sa v návrhu uvádza v prvom páde. Text a forma obalu vládneho návrhu zákona sa upravujú podľa pripojeného vzoru č. 1. Text a forma obalu návrhu zákona podaného výborom alebo poslancom (poslancami) sa upravujú podľa pripojeného vzoru č. 2.

Účinnosť zákona

57. Účinnosť zákona sa vyjadruje touto vetou: „Tento zákon nadobúda účinnosť“ a pripája sa dátum s vyjadrením príslušného mesiaca v genitíve, napríklad „1. januára“, ak nemá výnimočne nadobudnúť účinnosť dňom vyhlásenia (čl. 6 ods. 8 legislatívnych pravidiel).

Derogácia

58. V zrušovacom ustanovení (derogačné ustanovenie) sa uvádzajú úplné citácie všetkých všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 6 ods. 6 legislatívnych pravidiel). Uvádzajú sa touto vetou „Zrušujú sa:“ („Zrušuje sa:“).

Jednotlivé citácie právnych predpisov sa uvádzajú v chronologickom poradí, v akom boli vydané. Najskôr sa uvádzajú zákony a potom vykonávacie predpisy v tomto poradí: nariadenie vlády, vyhláška, výnos a pod. Každý právny predpis sa označuje osobitným poradovým číslom (arabské číslice s bodkou), pričom jednotlivé citácie sa začínajú malým písmenom a oddeľujú sa čiarkou. Ak sa má zrušiť právny predpis, ktorý bol novelizovaný, uvádza sa úplný názov pôvodného právneho predpisu v znení jeho priamych noviel, pričom sa uvádzajú len ich skrátené citácie. Ak bol zrušovaný zákon výnimočne novelizovaný iným zákonom (čl. 11 ods. 2 legislatívnych pravidiel), v zrušovacom ustanovení sa uvádza konkrétny článok tohto zákona napríklad touto formuláciou: „v znení čl. II zákona č. .../... Z. z.“. Uvedú sa aj zákony alebo ich časti, ktoré stratili platnosť, pretože neboli uvedené do súladu s ústavou v lehote šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov o nesúlade častí zákona s ústavou, a to napríklad touto formuláciou: „v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. .../... Z. z.“. Neuvádza sa zákon, ktorým bol zrušovaný zákon len nepriamo novelizovaný (čl. 11 ods. 1 legislatívnych pravidiel). Zrušiť zákon a ponechať v platnosti len jeho niektoré ustanovenia je neprípustné.

59. Čistopis zákona pred jeho podpísaním ústavnými činiteľmi musí prejsť overením jeho bezchybnosti, ktoré zabezpečuje kancelária v súčinnosti s príslušným ústredným orgánom štátnej správy a Úradom vlády Slovenskej republiky, ak ide o zákon podaný výborom alebo poslancom (poslancami), v súčinnosti s povereným poslancom. Overenie bezchybnosti sa vyjadruje na titulnej strane jedného vyhotovenia čistopisu podpismi poverených zamestnancov legislatívnych útvarov uvedených pracovísk.

Rovnako sa overuje bezchybnosť čistopisu zákona vráteného prezidentom Slovenskej republiky, schváleného po jeho opätovnom prerokovaní národnou radou. Ak sa zákon schváli v pôvodnom znení, bezchybnosť overuje len kancelária.

VLÁDA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

Číslo:
(uviesť číslo, pod ktorým bol
návrh prerokovaný vládou)

.....
(parlamentná tlač)

VLÁDNY NÁVRH

Zákon

Návrh uznesenia:

Národná rada Slovenskej republiky
s c h v a ľ u j e
vládný návrh zákona

.....
.....
.....

Predkladá:

.....
(uviesť meno a priezvisko)
predseda vlády Slovenskej republiky

Bratislava
(uviesť mesiac a rok)

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
VII. volebné obdobie

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

Číslo:
(uviest' číslo, pod ktorým je
návrh evidovaný v Kancelárii
Národnej rady Slovenskej
republiky)

.....
(parlamentná tlač)

NÁVRH

Výboru Národnej rady Slovenskej republiky
skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky
poslanca Národnej rady Slovenskej republiky

n a v y d a n i e

zákona

Návrh uznesenia:

Národná rada Slovenskej republiky
s c h v a ľ u j e
návrh
na vydanie zákona

Predkladá:

.....
[Ak podáva návrh výbor, uviesť meno a priezvisko predsedu výboru, ak podávajú návrh poslanci (poslanec), uviesť ich mená (meno) a priezviská (priezvisko).]

Bratislava
(uviest' mesiac a rok)